

Geldim Kapına Tövbeye

– SinanKARAKAŞ · 20 Ocak 2011

Sen mi terk eyledin bizi, biz mi uzaklaştık senden,
Sensizlik zulüm getirdi, daha da muhtacız dünden,
Senden uzağa düşmenin, cezasını çekiyoruz,
Kurtulmak istemekteyiz, nefsimizin bu zulmünden.

Biliyoruz biz suçluyuz, insan olmayı unuttuk,
Fitrata ters davranarak, vicdanımızı kuruttuk,
Sandık ki her şey bizimdir, biz olmalıyız efendi,
Haklıya zulüm ederek, haksızın elinden tuttuk.

Akıl vermişsin her kese, Hakkı düşünsünler diye,
Düşünen biz olmalıydık, yasak koyduk düşünmeye,
Rezzak sandık kendimizi, rızkı biz dağıtacaklık,
Bizden arta kalanları, niyetlenmişdik vermeye.

Konuşmaya dil vermiştin, susturduk bütün dilleri,
Konuşanlara savurduk, akla gelmez tehditleri,
Seni unuttuğumuzdan, her şeyi mubah görürdük,
Zulüm hoşumuza gitti, zulümde gittik ileri,

Allahım biz müstahakız, vereceğin her cezaya,
İnsan gibi davranmadık, ne garip ne fukaraya,
Aslında biz uzaklaştık, insan olma kimliğinden,
Ben yalnız kendi adıma, geldim kapına tövbeye.